

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 30ής Ιανουαρίου 2020 *

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BROWNIE – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BROWNIES, BROWNIE, Brownies και Brownie – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος – Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001]»

Στην υπόθεση T-598/18,

Grupo Textil Brownie, SL, με έδρα τη Βαρκελώνη (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους D. Pellisé Urquiza και J. C. Quero Navarro, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την M. Carostagno και τους A. Folliard-Monguiral και H. O'Neill,

καθού,

αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

The Guide Association, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον T. St Quintin, barrister, και την M. Jhittay, solicitor,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Ιουλίου 2018 (υπόθεση R 2680/2017-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των The Guide Association και Grupo Textil Brownie,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, V. Kreuschitz (εισηγητή) και N. Rótorak, δικαστές,

γραμματέας: M. Marescaux, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Οκτωβρίου 2018,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιανουαρίου 2019,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 7 Ιανουαρίου 2019,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 6ης Νοεμβρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 30 Απριλίου 2015 ο J. M. Morral υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο BROWNIE.
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 18, 25 και 35 κατά τον Διακανονισμό της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχώρισης των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 18: «Κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· βαλίτσες· μπαούλα· πορτοφόλια· τσάντες κάμπινγκ· σάκοι ορειβασίας· τσάντες παραλίας· διχτάκια για ψώνια· τσάντες με ροδάκια· βαλιτσάκια· τσάντες για ψώνια· δερμάτινοι φάκελοι για συσκευασία· τσάντες χειρός· κουτιά δερμάτινα ή από χαρτόνι και δέρμα· μάρσιποι για τη μεταφορά νηπίων· σχολικές σάκες· κουτιά δερμάτινα ή από χαρτόνι και δέρμα· είδη ταξιδιού· βαλιτσάκια για είδη καλλωπισμού, χωρίς χωρίσματα· θήκες με τη μορφή πορτοφολιών για κλειδιά· μάρσιποι για τη μεταφορά νηπίων· γυλιό· βαλίτσες· χαρτοφύλακες· χαρτοφύλακες με ειδικές θήκες για έγγραφα· σακίδια· μάρσιποι για τη μεταφορά νηπίων· τσαντάκια· τσαντάκια με αλυσίδα· θήκες για έγγραφα· θήκες για παρτιτούρες· ιματιοθήκες ταξιδιού·»
 - κλάση 25: «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας· παλτά· μωρουδιακά· μπουρνούζια· εσπαντρίγιες· μάσκες ύπνου· ένδυση για αυτοκινητιστές· μη χάρτινες σαλιάρες· μαγιό· μπαντάνες [φουλάρια]· υφασμάτινες κορδέλες (ζώνες)· περιδέμα κεφαλιού [είδη ένδυσης]· υποδήματα λουτρού· σανδάλια λουτρού· μπλουζες· μπουρνούζια· γιακάδες γούνινοι [μποά]· κορμάκια [εσώρουχα]· μπερέ· θερμοφόρες ποδιών μη ηλεκτρικές· μπότες με κορδόνια· μπότες· μπότες σκι· υποδήματα ποδοσφαίρου· μποτάκια μέχρι τον αστράγαλο· κιλότες [εσώρουχα]· παιδικά εσώρουχα· κάλτσες· γκέτες· υποδήματα· αθλητικά υποδήματα· υποδήματα παραλίας· καλσόν· πουκάμισα· κοντομάνικα πουκάμισα· αθλητικές φανέλες· μπλουζάκια· γυναικεία πουκάμισα· κουκούλες [ενδύματα]· άμφια· γιλέκα· σάλια [ενδύματα]· γαλότσες· μπουφάν· γιλέκα αλιείας· χοντρά μπουφάν· αδιάβροχα· ενδύματα για ποδηλάτες· ζώνες-πορτοφόλια [είδη ένδυσης]· ζώνες [είδη ένδυσης]· σκουφάκια· κομπινεζόν [εσώρουχα]· γραβάτες· κορσέδες μικρού μεγέθους· κορσέδες· καλύμματα κορσέδων· γιακάδες· γιακάδες αποσπώμενοι· ποδιές [ενδύματα]· αθλητικά υποδήματα· κοστούμια μεταμφίσεσης· μεσοφόρια· ετόλ [περιώμια]· ζώνες [εσώρουχα]· φούστες· παντελονόφουστες· φουλάρια· πανωφόρια· καμπαρντίνες· υποδήματα γυμναστικής· κολυμβητικά

σκουφάκια· σκούφοι για ντους· γάντια σκι· γάντια [είδη ένδυσης]· πουλόβερ· κολάν [παντελόνια]· εσώρουχα· λιβρέες, καλτσοδέτες· ζαρτιέρες· μανσόν [είδη ιματισμού]· περιβραχιόνια ιερέα· μαντίλες· κάλτσες μακριές γυναικείες· κάλτσες αντιδρωτικές· πλεκτά είδη· γάντια χωρίς χωρίσματα για τα δάκτυλα· μίτρες [καπέλα]· καλύμματα αυτιών [είδη ένδυσης]· παντελόνια· κολάν· τσεπάκια [είδη ένδυσης]· φουλάρια· άνορακ· παντόφλες· πλαστρόν· περιώμια (πελερίνα)· γούνες· αμάνικα φορέματα τύπου ποδιάς· γούνες [είδη ιματισμού]· πιτζάμες· ενδύματα για την παραλία· περικνημίδες· κάπες τύπου μεξικάνικου πόντσο· πλεκτά [ενδύματα]· κασκόλ· πουλόβερ· μανσέτες [ενδύματα]· δερμάτινα ενδύματα· ενδύματα τα οποία αποτελούν απομιμήσεις δέρματος· ενδύματα γυμναστικής· ενδύματα από χαρτί· εξωτερικά ενδύματα· εσώρουχα για την απορρόφηση του ιδρώτα· σανδάλια· σαρί [ινδικό ένδυμα]· σαρόνγκ [είδος παρεό μαλαισιανής προέλευσης]· μαγιό αντρικά· σλιπ· καλύμματα κεφαλής· είδη πιλοποιίας· καπέλα· καπέλα ημίψηλα· καπέλα από χαρτί [είδη ενδύσεως]· στηθόδεσμοι· πουλόβερ· ζαρτιέρες· πέπλα [ενδύματα]· τήβεννοι· γυναικείες κάλτσες μέχρι το γόνατο· κοστούμια· στολές για θαλάσσιο σκι· τουρμπάνια· στολές· πέπλα (βέλα)· βραδινές τουαλέτες· ενδύματα· γείσα [πιλοποιία]· υποδήματα· σαμπό [υποδήματα]· βραδινές τουαλέτες και παντζούρια [παπούτσια]; έτοιμα ρούχα και έτοιμα ενδύματα»

- κλάση 35: «Υπηρεσίες λιανικής και χονδρικής πωλήσεως εντός των εμπορικών καταστημάτων, καθώς και διαδικτυακές πωλήσεις γυναικείων ενδυμάτων, καθώς και είδη, συμπληρώματα και αξεσουάρ ενδυμάτων.»
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως σήματος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 106/2015 *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* της 10ης Ιουνίου 2015.
- 5 Στις 2 Σεπτεμβρίου 2015 η παρεμβαίνουσα, The Guide Association, άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 46 του κανονισμού 2017/1001) κατά της καταχώρισεως του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω.
- 6 Η ανακοπή βασιζόταν στη σειρά προγενέστερων λεκτικών σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου BROWNIES, BROWNIE, Brownies και Brownie (καλούμενων στο εξής από κοινού: προγενέστερο σήμα), τα οποία προσδιορίζουν μεταξύ άλλων τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 6, 18, 25, 26 και 41 και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
- κλάση 6: «κλειδοθήκες»·
 - κλάση 18: «σακίδια ώμου, ταξιδιωτικά σακίδια, παιδικές τσάντες»·
 - κλάση 25: «ενδύματα αποκλειστικά για κορίτσια»·
 - κλάση 26: «κονκάρδες· εμβλήματα· κορδέλες· κεντήματα· ονόματα περιπόλων, σχέδια περιπόλων προς επιδιόρθωση, όλα υπό μορφή κεντήματος· κρίκοι συγκράτησης γραβάτας»·
 - κλάση 41: «οργάνωση ομαδικών δραστηριοτήτων στους τομείς της εκπαίδευσης, του πολιτισμού και της ψυχαγωγίας· μαθήματα και πρακτική άσκηση στους τομείς της κατασκηνώσεως, του αθλητισμού, των οικιακών εργασιών, της ξυλουργικής.»
- 7 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 2017/1001) και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001).

- 8 Στις 19 Φεβρουαρίου 2016 ο J.M. Morral ζήτησε να καταχωριστεί στο μητρώο σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης η μεταβίβαση στην προσφεύγουσα, ήτοι στην Grupo Textil Brownie, SL, της αιτήσεώς του για την καταχώριση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 9 Στις 26 Αυγούστου 2016, η προσφεύγουσα ζήτησε, βάσει του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 47, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2017/1001), να αποδείξει η παρεμβαίνουσα ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος.
- 10 Στις 18 Ιανουαρίου 2017, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε διάφορα έγγραφα, πιο συγκεκριμένα υπεύθυνη δήλωση του οικονομικού διευθυντή της εταιρίας (στο εξής: υπεύθυνη δήλωση) συνοδευόμενη από πέντε παραρτήματα, προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος (στο εξής: δεύτερη σειρά εγγράφων).
- 11 Στις 23 Οκτωβρίου 2017, το τμήμα ανακοπών έκανε εν μέρει δεκτή την ανακοπή για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 3 ανωτέρω, και την απέρριψε κατά τα λοιπά. Ειδικότερα, έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω. Συναφώς, βασίστηκε όχι μόνο στα έγγραφα που προσκόμισε επί τούτου η παρεμβαίνουσα στις 18 Ιανουαρίου 2017 ως απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος (βλ. σκέψη 10 ανωτέρω), αλλά και στα έξι παραρτήματα που αυτή είχε ήδη υποβάλει ενώπιον του EUIPO στις 14 Απριλίου 2016, μαζί με τα πραγματικά περιστατικά, τα αποδεικτικά στοιχεία και τις παρατηρήσεις της προς στήριξη της ανακοπής της (στο εξής: πρώτη σειρά εγγράφων). Επιπλέον, διαπίστωσε ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων όσον αφορά τα προαναφερθέντα στη σκέψη 3 προϊόντα και υπηρεσίες που ήταν πανομοιότυπα ή παρόμοια με εκείνα για τα οποία η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Αντιθέτως, ελλείπει ομοιότητας μεταξύ των λοιπών προϊόντων και υπηρεσιών που αφορούσε το προγενέστερο σήμα και εκείνων για τα οποία η προσφεύγουσα είχε ζητήσει την καταχώριση του σήματος, δεν υφίστατο σύνδεσμος μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων ως προς τα τελευταία αυτά προϊόντα και υπηρεσίες, οπότε έπρεπε να απορριφθεί ο λόγος ανακοπής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 12 Στις 18 Δεκεμβρίου 2017 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του EUIPO κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών, δυνάμει των άρθρων 66 έως 71 του κανονισμού 2017/1001.
- 13 Με απόφαση της 4ης Ιουλίου 2018 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO απέρριψε την προσφυγή. Ειδικότερα, αφενός, έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω (σημεία 16 έως 52 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Αφετέρου, υιοθέτησε την αιτιολογία της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους έπρεπε να γίνει δεκτή η ανακοπή για τα αντίστοιχα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 3 ανωτέρω (σημείο 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να κάνει δεκτή τόσο την προσφυγή όσο και την αίτηση καταχωρίσεως·
 - να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 16 Η παρεμβαίνουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 17 Προκαταρκτικώς υπενθυμίζεται ότι, εν προκειμένω, η αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατατέθηκε στο EUIPO στις 30 Απριλίου 2015 (βλ. σκέψη 1 ανωτέρω). Επομένως, η κατάθεση της εν λόγω αιτήσεως έγινε, αφενός, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2424 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 και του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 2869/95 της Επιτροπής σχετικά με τα πληρωτέα προς το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς τέλη (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΕΕ 2015, L 341, σ. 21), ήτοι την 23η Μαρτίου 2016 (βλ. άρθρο 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2015/2424 και, αφετέρου, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2017/1001, ήτοι την 1η Οκτωβρίου 2017 (βλ. άρθρο 212, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2017/1001).
- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι η υπό κρίση διαφορά συνεχίζει να διέπεται από τον κανονισμό 207/2009, όπως ίσχυε πριν από τις τροποποιήσεις που επέφερε ο κανονισμός 2015/2424, τουλάχιστον όσον αφορά τις διατάξεις οι οποίες δεν έχουν αυστηρώς διαδικαστικό χαρακτήρα (βλ., κατ' αναλογία, διατάξεις της 30ής Μαΐου 2013, Shah και Shah κατά Three-N-Products, C-14/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:349, σκέψη 2, της 13ης Ιουνίου 2013, DMK Deutsches Milchkontor κατά ΓΕΕΑ, C-346/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:397, σκέψη 2 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και απόφαση της 2ας Μαρτίου 2017, Panrico κατά EUIPO, C-655/15 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2017:155, σκέψη 2).
- 19 Επιπλέον, έχει ήδη κριθεί ότι, για να εκτιμηθεί η συνδρομή σχετικού λόγου ανακοπής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το χρονικό σημείο καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της οποίας ασκήθηκε ανακοπή στηριζόμενη σε προγενέστερο σήμα. Επομένως, πρέπει να εξεταστούν οι διάφορες πτυχές του προγενέστερου σήματος, ως είχαν κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά του οποίου γίνεται επίκληση του εν λόγω σήματος [απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2018, Golden Balls κατά EUIPO – Les Éditions P. Amaury (GOLDEN BALLS), T-8/17, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:692, σκέψη 76]. Το ενδεχόμενο να απολέσει το προγενέστερο σήμα την ιδιότητα του καταχωρισμένου σε κράτος μέλος σήματος, υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρου 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού 2017/1001) και του άρθρου 42, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, σε χρόνο μεταγενέστερο της καταθέσεως της αιτήσεως καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της οποίας ασκήθηκε ανακοπή στηριζόμενη στο προγενέστερο αυτό σήμα, παραδείγματος χάριν λόγω αποχωρήσεως του οικείου κράτους μέλους από την Ευρωπαϊκή Ένωση δυνάμει του άρθρου 50 ΣΕΕ χωρίς να έχουν περιληφθεί, συναφώς, ειδικές διατάξεις σε τυχόν συμφωνία συναφθείσα βάσει του άρθρου 50, παράγραφος 2, ΣΕΕ, είναι, συνεπώς, καταρχήν άνευ σημασίας για την έκβαση της ανακοπής. Η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά αποφάσεως των τμημάτων προσφυγών του EUIPO με την οποία γίνεται δεκτή ανακοπή στηριζόμενη σε τέτοιο προγενέστερο εθνικό σήμα –ή

η οποία επιβεβαιώνει τέτοιου είδους απόφαση του τμήματος ανακοπών– δεν τίγεται καταρχήν [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2014, Fuchs κατά ΓΕΕΑ – Les Complices (Αστέρι μέσα σε κύκλο), T-342/12, EU:T:2014:858, σκέψεις 23 έως 29].

Επί του μοναδικού λόγου ακυρώσεως

Επί του περιεχομένου του μόνου λόγου ακυρώσεως

- 20 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, με τον οποίο επικαλείται παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009. Συναφώς, περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξεταστεί το ζήτημα της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, δεδομένου ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Όπως λοιπόν ορθώς υποστηρίζουν το EUIPO και, κατ' ουσίαν, η παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει συγκεκριμένα επιχειρήματα ικανά να θεμελιώσουν λόγο ακυρώσεως σχετικό με παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.
- 21 Εντούτοις, όπως αναγνωρίζουν και το EUIPO και, κατ' ουσίαν, η παρεμβαίνουσα, από το όλο δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα βάζει κατά της εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε ότι είχε όντως κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω. Το γεγονός ότι το EUIPO και η παρεμβαίνουσα υπερασπίστηκαν την προσβαλλόμενη απόφαση ιδίως από τη συγκεκριμένη οπτική αποδεικνύει, επιπλέον, ότι, λαμβανομένου υπόψη του δικογράφου της προσφυγής, ήταν σαφώς σε θέση να κατανοήσουν ότι η προσφεύγουσα προέβαλλε σφάλμα του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την εκτίμηση για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Υπό τις περιστάσεις αυτές, θα ήταν καταχρηστικό να απαιτηθεί, όπως προτείνει η παρεμβαίνουσα, από την προσφεύγουσα να παραθέσει ρητώς τις συγκεκριμένες διατάξεις που ενδέχεται να έχουν παραβιαστεί λόγω του προαναφερθέντος σφάλματος.
- 22 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της έναν και μόνο λόγο σχετικό με παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, στο πλαίσιο του οποίου υποστηρίζει ότι κακώς το τμήμα προσφυγών δέχθηκε ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι το δικόγραφο της προσφυγής έπρεπε να γίνει κατανοητό κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 23 Προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη χρήση που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα στο EUIPO δεν ήταν επαρκή για να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Κατ' ουσίαν, προβάλλει επ' αυτού πέντε επιχειρήματα.
- 24 Πρώτον, τα περισσότερα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα δεν αφορούν την κρίσιμη περίοδο.
- 25 Δεύτερον, δεν αποδείχθηκε ότι οι κατάλογοι που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα είχαν όντως διαδοθεί επαρκώς στο ενδιαφερόμενο κοινό. Επιπλέον, δεν αποδείχθηκε ότι οι προσκομισθείσες σελίδες των καταλόγων αντιστοιχούν πράγματι στα εξώφυλλα των εν λόγω καταλόγων, δεδομένου ότι αυτοί δεν προσκομίστηκαν ολόκληροι. Κατά την προσφεύγουσα, η δικογραφία δεν περιέχει ούτε ανεξάρτητα αποδεικτικά στοιχεία ικανά να επιβεβαιώσουν ότι οι ημερομηνίες που αναγράφονται στους καταλόγους είναι αυθεντικές.

- 26 Τρίτον, ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία αφορούν σημείο το οποίο διαφέρει από το προγενέστερο σήμα σε τέτοιο βαθμό ώστε να μεταβάλλει τον διακριτικό χαρακτήρα του. Επιπλέον, το σημείο αυτό προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί για διακοσμητικούς σκοπούς και όχι ως σήμα.
- 27 Τέταρτον, η υπεύθυνη δήλωση ούτε αντικειμενική είναι, ούτε τεκμηριώνεται από συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία. Ειδικότερα, το μόνο τιμολόγιο που προσκομίστηκε προς τεκμηρίωση της υπεύθυνης δηλώσεως απευθύνεται στη The Guide Association Scotland, η οποία είναι μέλος της παρεμβαίνουσας. Επομένως, το τιμολόγιο αυτό αφορά εσωτερική χρήση του προγενέστερου σήματος και όχι δημόσια χρήση έναντι τρίτων. Εξάλλου, οι κωδικοί προϊόντος οι οποίοι αναγράφονται στο εν λόγω τιμολόγιο δεν ταυτίζονται με εκείνους που περιλαμβάνονται στους καταλόγους που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν πρόκειται για τα ίδια προϊόντα.
- 28 Πέμπτον, δεδομένου ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα δεν είναι ικανά να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο, δεν συντρέχει λόγος σφαιρικής εκτιμήσεως των στοιχείων αυτών στην προκειμένη περίπτωση.
- 29 Το EUIPO και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και θεωρούν ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε, κατόπιν σφαιρικής εκτιμήσεως των προσκομισθέντων από την παρεμβαίνουσα αποδεικτικών στοιχείων, κατ' αυτόν τον τρόπο ότι αυτά ήταν ικανά να αποδείξουν ότι η παρεμβαίνουσα είχε κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο.

Εκτίμηση του μοναδικού λόγου ακυρώσεως

- 30 Κατά πάγια νομολογία, από το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 10 του ίδιου κανονισμού (νυν αιτιολογική σκέψη 24 του κανονισμού 2017/1001), και τον κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1995, L 303, σ. 1) [νυν άρθρο 10, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2018, για τη συμπλήρωση του κανονισμού 2017/1001 και για την κατάργηση του εθνικού σήματος (ΕΕ 2018, L 104, σ. 1)], συνάγεται ότι η ratio legis της απαιτήσεως να έχει το προγενέστερο σήμα αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής χρήσεως προκειμένου να μπορεί να αντιταχθεί σε αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνίσταται στον περιορισμό των συγκρούσεων μεταξύ δύο σημάτων, εκτός αν συντρέχει βάσιμος οικονομικός λόγος για την έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, ο οποίος απορρέει από την πραγματική λειτουργία του σήματος στην αγορά. Αντιθέτως, οι εν λόγω διατάξεις δεν αποσκοπούν ούτε στην αξιολόγηση της εμπορικής επιτυχίας ούτε στον έλεγχο της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχειρήσεως ούτε, βεβαίως, στην προστασία μόνον των σημάτων που ανήκουν στις σημαντικές από απόψεως μεγέθους εμπορικές εκμεταλλεύσεις [βλ. απόφαση της 17ης Ιανουαρίου 2013, Reber κατά ΓΕΕΑ – Wedi & Hofmann (Walzer Traum), T-355/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:22, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 31 Ουσιαστική χρήση σήματος υφίσταται όταν αυτό χρησιμοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο με τη βασική του λειτουργία, η οποία συνίσταται στην ταυτοποίηση της προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, προς διευκόλυνση ή διατήρηση της εμπορευσιμότητας αυτών, και όχι όταν αυτό χρησιμοποιείται συμβολικώς με μόνο σκοπό τη διατήρηση των δικαιωμάτων που παρέχει το σήμα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, σκέψη 43). Επιπλέον, η προϋπόθεση περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος επιτάσσει να χρησιμοποιείται το σήμα, όπως αυτό προστατεύεται στην οικεία επικράτεια, δημόσια και έναντι τρίτων [απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, Sunrider κατά ΓΕΕΑ – Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, EU:T:2004:225, σκέψη 39· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, σκέψη 37].

- 32 Κατά την εκτίμηση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του προγενέστερου σήματος πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των στοιχείων και περιστάσεων που δύνανται να αποδείξουν το υποστατό της εμπορικής εκμεταλλεύσεώς του, ιδίως δε τα είδη χρήσεως τα οποία θεωρούνται δικαιολογημένα στον σχετικό οικονομικό τομέα για τη διατήρηση ή δημιουργία μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, η φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά της αγοράς καθώς και η έκταση και η συχνότητα της χρήσεως του σήματος (απόφαση της 8ης Ιουλίου 2004, VITAFRUIT, T-203/02, EU:T:2004:225, σκέψη 40· βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, Ansul, C-40/01, EU:C:2003:145, σκέψη 43).
- 33 Όσον αφορά την έκταση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, μεταξύ άλλων, αφενός, η εμπορική αξία του συνόλου των πράξεων χρήσεως και, αφετέρου, η διάρκεια της περιόδου κατά την οποία πραγματοποιήθηκαν οι πράξεις χρήσεως, καθώς και η συχνότητα των πράξεων αυτών [αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2004, MFE Marienfelde κατά ΓΕΕΑ – Vétouquinol (HIPOVITON), T-334/01, EU:T:2004:223, σκέψη 35, και της 8ης Ιουλίου 2004, VITAFRUIT, T-203/02, EU:T:2004:225, σκέψη 41].
- 34 Για την εξέταση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως προγενέστερου σήματος σε συγκεκριμένη υπόθεση, απαιτείται σφαιρική εκτίμηση η οποία να λαμβάνει υπόψη όλους τους παράγοντες που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2004, HIPOVITON, T-334/01, EU:T:2004:223, σκέψη 36, και της 8ης Ιουλίου 2004, VITAFRUIT, T-203/02, EU:T:2004:225, σκέψη 42).
- 35 Τα πέντε συγκεκριμένα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να αναλυθούν υπό το πρίσμα των αρχών αυτών.
- *Επί του πρώτου επιχειρήματος της προσφεύγουσας*
- 36 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα περισσότερα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα δεν αφορούν την κρίσιμη περίοδο.
- 37 Κατά το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο τον πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως, ήτοι πριν από τις τροποποιήσεις που επέφερε ο κανονισμός 2015/2424 (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω), η κρίσιμη περίοδος, για την οποία ο δικαιούχος προγενέστερου εθνικού σήματος που άσκησε ανακοπή κατά της καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να αποδείξει ότι είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου εθνικού σήματος στο κράτος μέλος όπου αυτό προστατεύεται, αντιστοιχεί στα πέντε έτη που προηγήθηκαν της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεδομένου ότι η δημοσίευση της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης έγινε, εν προκειμένω, στις 10 Ιουνίου 2015 (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω), η κρίσιμη περίοδος εκτείνεται από τις 10 Ιουνίου 2010 έως τις 9 Ιουνίου 2015, όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 29 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 38 Στο μέτρο που η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία δεν αφορούν την κρίσιμη περίοδο, παρατηρείται ότι από το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει σαφώς ότι μόνον η ουσιαστική χρήση απαιτείται να έχει γίνει κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου. Εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία των οποίων γίνεται επίκληση προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση αφορούν χρήση κατά την κρίσιμη περίοδο, δεν μπορεί να απαιτηθεί να έχουν καταρτιστεί και τα ίδια τα στοιχεία κατά τη διάρκεια της αυτής κρίσιμης περιόδου. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία δεν αφορούν την κρίσιμη περίοδο απλώς και μόνον διότι καταρτίστηκαν εκτός της εν λόγω περιόδου δεν είναι, αυτό καθεαυτό, ικανό να ανατρέψει την αποδεικτική ισχύ τους υπό το πρίσμα του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.

- 39 Όσον αφορά την πρώτη σειρά εγγράφων, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 33 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το παράρτημα 2 περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, σελίδα από τον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας εκτυπωμένη στις 11 Απριλίου 2016 και αναφερόμενη σε διαφημιστική εκστρατεία που υλοποιήθηκε μεταξύ Ιανουαρίου και Αυγούστου 2014 με τίτλο «The Big Brownie Birthday», και ότι το παράρτημα 5 περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, δύο άρθρα, το μεν πρώτο με τίτλο «South East Brownies celebrate 100th birthday» και ημερομηνία 18 Ιανουαρίου 2014, το δε δεύτερο με τίτλο «North West Brownies bid for sleeper world record» και ημερομηνία 28 Σεπτεμβρίου 2014. Όπως ορθώς διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών, τα έγγραφα αυτά αφορούν πράγματι γεγονότα τα οποία έλαβαν χώρα κατά την κρίσιμη περίοδο, κάτι που εξάλλου αναγνωρίζει και η προσφεύγουσα. Όσον αφορά τα δύο συγκεκριμένα παραρτήματα, λαμβανομένων υπόψη όσων διαπιστώθηκαν στη σκέψη 38 ανωτέρω, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι ουσία αβάσιμα.
- 40 Όσον αφορά το παράρτημα 4 της πρώτης σειράς εγγράφων, το τμήμα προσφυγών παρατήρησε, στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι αυτό περιείχε, μεταξύ άλλων, εκτυπωμένη στις 13 Απριλίου 2016 σελίδα από τον διαδικτυακό τόπο πωλήσεων καταστήματος με την επωνυμία «Guides, Brownies & Rainbows», στην οποία παρατίθενται διάφορα είδη ενδύσεως που αποτελούν μέρος της επίσημης στολής «Brownies». Επίσης, το τμήμα προσφυγών επισήμανε ότι το εν λόγω παράρτημα περιείχε κι άλλες παρόμοιες σελίδες διαφόρων διαδικτυακών τόπων πωλήσεως, οι οποίες είχαν εκτυπωθεί στις 13 και 14 Απριλίου 2016 και παρουσίαζαν τσάντες, κούπες και είδη ενδύσεως που αποτελούν μέρος της στολής των «Brownies».
- 41 Συναφώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς υπενθύμισε, κατ' ουσίαν, στο σημείο 39 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν χρήση πριν ή μετά την κρίσιμη περίοδο δεν είναι, a priori, αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία προκύπτει ότι η συνεκτίμηση τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων που αφορούν χρήση πριν ή μετά την κρίσιμη περίοδο είναι δυνατή, καθόσον επιτρέπει την επιβεβαίωση ή την καλύτερη εκτίμηση του περιεχομένου της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, καθώς και τις πραγματικές προθέσεις του δικαιούχου κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Εντούτοις, τέτοιου είδους στοιχεία δύνανται να ληφθούν υπόψη μόνον εάν προσκομίστηκαν άλλα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία αφορούν όντως την κρίσιμη περίοδο [πρβλ. αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2012, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Pucci International (PUCCI), T-39/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:502, σκέψεις 25 και 26, της 16ης Ιουνίου 2015, Polytetra κατά ΓΕΕΑ – El du Pont de Nemours (POLYTETRAFLON), T-660/11, EU:T:2015:387, σκέψη 54, και της 8ης Απριλίου 2016, Frinsa del Noroeste κατά EUIPO – Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA), T-638/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:199, σκέψεις 38 και 39].
- 42 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε στο σημείο 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, καίτοι οι προαναφερθείσες εκτυπώσεις σελίδων διαδικτυακών τόπων πωλήσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 4 της πρώτης σειράς εγγράφων είναι μεταγενέστερες της κρίσιμης περιόδου, παρουσίαζαν συμπληρωματικά στοιχεία, αποδεικτικά της χρήσεως του προγενέστερου σήματος κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, λαμβανομένης υπόψη της χρονικής εγγύτητας της χρήσεως στην οποία αναφέρονταν και δεδομένου ότι αποδείκνυαν τη διαχρονική χρήση του προγενέστερου σήματος. Η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα συγκεκριμένο επιχείρημα ικανό να αποκλείσει τη συνεκτίμηση αυτών των εκτυπωμένων ιστοσελίδων ως στοιχείων που καθιστούν δυνατή την επιβεβαίωση ή την καλύτερη εκτίμηση της εκτάσεως της χρήσεως του προγενέστερου σήματος, καθώς και των πραγματικών προθέσεων του δικαιούχου κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο επιχείρημα ότι οι εν λόγω εκτυπωμένες ιστοσελίδες δεν αποδεικνύουν ότι τα επίμαχα προϊόντα όντως διετίθεντο στους διαδικτυακούς τόπους πωλήσεως κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, κάτι που, ωστόσο, ουδόλως ισχυρίστηκε το τμήμα προσφυγών.
- 43 Επιπροσθέτως, ορθώς το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι στην εκτυπωμένη σελίδα διαδικτυακού τόπου πωλήσεων στην οποία εμφανίζεται μπλουζάκι με τυπωμένο το λεκτικό στοιχείο «brownies» με στυλιζαρισμένη γραμματοσειρά, αναφερόταν ρητώς ότι το προϊόν αυτό επωλείτο στον συγκεκριμένο διαδικτυακό τόπο πωλήσεων από

τις 4 Μαρτίου 2015 και, επομένως, από ημερομηνία η οποία περιλαμβάνεται στην κρίσιμη περίοδο. Επομένως, κακώς η προσφεύγουσα υποστηρίζει γενικώς ότι οι εκτυπώσεις διαδικτυακών σελίδων δεν αποδεικνύουν ότι το κοινό μπορούσε να αγοράζει τα επίμαχα προϊόντα κατά την κρίσιμη περίοδο.

- 44 Τέλος, όσον αφορά τα λοιπά έγγραφα τα οποία αποτελούν μέρος της πρώτης σειράς εγγράφων, αρκεί η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν βασίστηκε στα έγγραφα αυτά, οπότε οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας κατά της υποτιθέμενης συνεκτιμήσεώς τους είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελείς.
- 45 Όσον αφορά τη δεύτερη σειρά εγγράφων, από τα σημεία 34 έως 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη το κύριο έγγραφο, ήτοι την υπεύθυνη δήλωση, η οποία είχε συνταχθεί υπό τη μορφή «witness statement» (μαρτυρικής καταθέσεως) στις 12 Ιανουαρίου 2017, καθώς και τα παραρτήματα 1 και 2 αυτής, δηλαδή, αφενός, αντίγραφα των εξωφύλλων καθώς και ορισμένων σελίδων των καταλόγων *Guiding essentials* για τα έτη 2010/11, 2011/12, 2012/13, 2013/14 και 2014/15 (παράρτημα 1) και, αφετέρου, τιμολόγιο με ημερομηνία 6 Οκτωβρίου 2014, το οποίο εκδόθηκε από την Guide Association Trading Services Ltd και απευθυνόταν στη The Guide Association Scotland (παράρτημα 2).
- 46 Όπως παραδέχεται και η ίδια η προσφεύγουσα, η υπεύθυνη δήλωση παραπέμπει σε πραγματικά περιστατικά που έλαβαν χώρα κατά την κρίσιμη περίοδο. Λαμβανομένων υπόψη όσων διαπιστώθηκαν στη σκέψη 38 ανωτέρω, η αποδεικτική αξία του εγγράφου αυτού δεν μπορεί να αποκλειστεί λόγω της ημερομηνίας του και, επομένως, το συγκεκριμένο έγγραφο πρέπει να ληφθεί υπόψη. Όσον αφορά τα παραρτήματα 1 και 2 της υπεύθυνης δηλώσεως, διαπιστώνεται ότι αυτά αφορούν χρήση κατά την κρίσιμη περίοδο, στοιχείο το οποίο εξάλλου δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα.
- 47 Όσον αφορά τα λοιπά έγγραφα που αποτελούν μέρος της δεύτερης σειράς εγγράφων, αρκεί η διαπίστωση ότι το τμήμα προσφυγών δεν βασίστηκε στα έγγραφα αυτά, οπότε τυχόν αιτιάσεις της προσφεύγουσας κατά της συνεκτιμήσεώς τους είναι, εν πάση περιπτώσει, είναι αλυσιτελείς.
- 48 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που δεν αφορούν την κρίσιμη περίοδο πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του δευτέρου επιχειρήματος της προσφεύγουσας

- 49 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι κατάλογοι που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα είχαν πράγματι διαδοθεί επαρκώς στο ενδιαφερόμενο κοινό. Επιπλέον, δεν αποδείχθηκε, κατά την προσφεύγουσα, ότι οι προσκομισθείσες σελίδες αντιστοιχούν πράγματι στα εξώφυλλα των εν λόγω καταλόγων, δεδομένου ότι αυτοί δεν προσκομίστηκαν ολόκληροι. Κατά την προσφεύγουσα, η δικογραφία δεν περιλαμβάνει ούτε ανεξάρτητα αποδεικτικά στοιχεία ικανά να επιβεβαιώσουν ότι οι ημερομηνίες που αναγράφονται στους καταλόγους είναι αυθεντικές.
- 50 Ως προς το ζήτημα αυτό έχει, βεβαίως, κριθεί ότι είναι καταρχήν αναγκαίο να αποδειχθεί ότι το διαφημιστικό υλικό όπου εμφανίζεται το προγενέστερο σήμα του οποίου πρέπει να στοιχειοθετηθεί η ουσιαστική χρήση έχει επαρκώς διαδοθεί στο ενδιαφερόμενο κοινό, προκειμένου να διαπιστωθεί ο ουσιαστικός χαρακτήρας της χρήσεως του επίμαχου σήματος [πρβλ. αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2012, *Arrieta D. Gross* κατά *ΓΕΕΑ – International Biocentric Foundation* κ.λπ. (BIODANZA), T-298/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:113, σκέψη 68, της 2ας Φεβρουαρίου 2017, *Marcas Costa Brava* κατά *EUIPO – Excellent Brands JMI (Cremcaffé by Julius Meinl)*, T-686/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:53, σκέψη 61, και της 7ης Ιουνίου 2018, *Sipral World* κατά *EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)*, T-882/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:336, σκέψη 60].
- 51 Εντούτοις, από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στις σκέψεις 32 και 34 ανωτέρω προκύπτει επίσης ότι, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των αποδείξεων της ουσιαστικής χρήσεως ενός σήματος, δεν γίνεται μεμονωμένη ανάλυση καθενός εκ των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά αυτά εκτιμώνται από κοινού,

προκειμένου να προσδιοριστεί η πλέον πιθανή και λογική σημασία τους. Έτσι, ακόμη κι αν η αποδεικτική αξία ενός στοιχείου είναι περιορισμένη καθόσον, μεμονωμένως εξεταζόμενο, δεν αποδεικνύει μετά βεβαιότητας αν και πώς τα επίμαχα προϊόντα διατέθηκαν στην αγορά και άρα δεν είναι καθοριστικό αυτό καθεαυτό, εντούτοις ένα τέτοιο δύναται να ληφθεί υπόψη κατά τη συνολική εκτίμηση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του αντίστοιχου σήματος. Τούτο ισχύει, λόγω χάρη, σε περίπτωση που το εν λόγω στοιχείο έρχεται να προστεθεί σε άλλα αποδεικτικά στοιχεία [αποφάσεις της 9ης Δεκεμβρίου 2014, Inter-Union Technohandel κατά ΓΕΕΑ – Gumersport Mediterranea de Distribuciones (PROFLEX), T-278/12, EU:T:2014:1045, σκέψεις 64 έως 69, και της 7ης Σεπτεμβρίου 2016, Victor International κατά EUIPO – Ovejero Jiménez και Becerra Guibert (VICTOR), T-204/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:448, σκέψη 74].

52. Εν προκειμένω, όπως συνάγεται ιδίως από τις σκέψεις 39, 40, 43 και 45 ανωτέρω, οι κατάλογοι αποτελούσαν μερικά μόνον από τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως. Κατά συνέπεια, μπορούσαν, εν προκειμένω, να ληφθούν νομίμως υπόψη από το τμήμα προσφυγών στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως των προσκομισθέντων από την παρεμβαίνουσα αποδεικτικών στοιχείων περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος.
53. Όσον αφορά τις λοιπές αιτιάσεις που προβάλλει η προσφεύγουσα σχετικά με τους καταλόγους, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου, πρέπει να ελέγχεται η αξιοπιστία και η ακρίβεια της περιεχόμενης σε αυτό πληροφορίας. Πρέπει, επομένως, να λαμβάνονται υπόψη ιδίως η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και η ταυτότητα του αποδέκτη του, καθώς και να τίθεται το ερώτημα αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο [αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2005, Lidl Stiftung κατά ΓΕΕΑ – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, σκέψη 42, της 23ης Σεπτεμβρίου 2009, Cohausz κατά ΓΕΕΑ – Izquierdo Faces (acopat), T-409/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:354, σκέψη 49, και της 13ης Ιανουαρίου 2011, Park κατά ΓΕΕΑ – Bae (PINE TREE), T-28/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:7, σκέψη 64].
54. Συναφώς, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε στο σημείο 37 της προσβαλλομένης απόφασης ότι η γενική εξωτερική εμφάνιση των σελίδων των καταλόγων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα αντιστοιχούσε σε εκείνη των εξωφύλλων των προσκομισθέντων καταλόγων. Επομένως, είναι, a priori, εύλογη η υπόθεση ότι οι σελίδες των προσκομισθέντων καταλόγων πράγματι αποτελούν αποσπάσματα του περιεχομένου των καταλόγων των οποίων προσκομίστηκε το εξώφυλλο. Υπό τις περιστάσεις αυτές, εναπόκειται, καταρχήν, στην προσφεύγουσα να προβάλει τεκμηριωμένα επιχειρήματα ικανά να καταρρίψουν την εύλογη αυτή υπόθεση. Ωστόσο, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα περιορίζεται, κατ' ουσίαν, στη διατύπωση εικασιών χωρίς να προσκομίζει κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της.
55. Συγκεκριμένα, πρώτον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι τα εξώφυλλα αντιστοιχούν στις σελίδες που προσκομίστηκαν, δεδομένου ότι οι κατάλογοι δεν είναι πλήρεις και δεν υπάρχει κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι οι σελίδες αντιστοιχούν στα έτη που αναγράφονται στα εξώφυλλα. Εντούτοις, το αόριστο αυτό επιχειρήμα της προσφεύγουσας δεν αρκεί για να καταρρίψει την εύλογη υπόθεση ότι οι σελίδες των προσκομισθέντων καταλόγων πράγματι αποτελούν αποσπάσματα του περιεχομένου των καταλόγων για τα αναγραφόμενα επί των προσκομισθέντων εξωφύλλων έτη.
56. Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από τα αποσπάσματα των καταλόγων προκύπτει ότι τα προϊόντα που περιλαμβάνονται σε αυτούς δύναται να αγοραστούν μόνο με τρεις διαφορετικούς τρόπους: διαδικτυακώς, ήτοι στον ιστότοπο της παρεμβαίνουσας, στα καταστήματά της, ή τηλεφωνικώς. Το προβαλλόμενο από την προσφεύγουσα στοιχείο ότι τα επίμαχα προϊόντα πωλούνται και μέσω άλλων διαδικτυακών τόπων πωλήσεως κι όχι μόνο μέσω εκείνων της παρεμβαίνουσας (βλ. σκέψεις 40 έως 43 ανωτέρω) διαψεύδει, κατ' αυτήν, την αυθεντικότητα των καταλόγων ή, αντιστρόφως, οι κατάλογοι δεν συμβιβάζονται με το γεγονός ότι τα επίμαχα προϊόντα πωλούνταν και μέσω άλλων διαδικτυακών τόπων πωλήσεων και όχι μόνο μέσω εκείνων της παρεμβαίνουσας. Ωστόσο,

λαμβανομένων υπόψη των αποσπασμάτων των καταλόγων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, διαπιστώνεται ότι πουθενά σε αυτούς δεν αναφέρεται ότι ο μόνος τρόπος να προμηθευτεί κανείς προϊόντα τα οποία φέρουν το προγενέστερο σήμα είναι μέσω των δικτύων πωλήσεων της παρεμβαίνουσας. Πράγματι, η φρασεολογία των προσκομισθέντων καταλόγων ουδόλως αποκλείει το ενδεχόμενο και άλλοι έμποροι λιανικής πώλησεως, πέραν της παρεμβαίνουσας, να πωλούν τέτοιου είδους προϊόντα. Όπως ορθώς παρατηρεί το EUIPO, δεν είναι αφύσικο να μη γίνεται μνεία των άλλων αυτών εμπορών στους καταλόγους της παρεμβαίνουσας. Ερωτηθείσα επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να εντοπίσει συγκεκριμένη διατύπωση στους καταλόγους από την οποία να συνάγονται σαφώς ότι τα δίκτυα πωλήσεων που μνημονεύονται στους καταλόγους αποτελούν τις μόνες πηγές από τις οποίες είναι δυνατή η προμήθεια προϊόντων που φέρουν το προγενέστερο σήμα. Επομένως, το εν λόγω επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι ουσία αβάσιμο, οπότε ούτε αυτό δύναται να καταρρίψει την εύλογη υπόθεση ότι οι σελίδες των προσκομισθέντων καταλόγων αποτελούν πράγματι αποσπάσματα του περιεχομένου των καταλόγων των οποίων προσκομίστηκε το εξώφυλλο.

57 Τρίτον, η προσφεύγουσα εμμένει στο ότι οι κωδικοί προϊόντος οι οποίοι παρατίθενται στους καταλόγους δεν αντιστοιχούν σε εκείνους που περιλαμβάνονται στο τιμολόγιο το οποίο προσκόμισε ως παράρτημα 1 της υπεύθυνης δηλώσεως που προσκομίστηκε στο πλαίσιο της δεύτερης σειράς εγγράφων. Συναφώς, διαπιστώνεται ότι τουλάχιστον ορισμένοι από τους κωδικούς που περιλαμβάνονται στο εν λόγω τιμολόγιο αντιστοιχούν σε εκείνους του καταλόγου 2014/15, όπως, επί παραδείγματι, οι κωδικοί προϊόντος 3141 έως 3146 για κοντομάνικα μπλουζάκια, 3148 έως 3150 για μακρυμάνικα μπλουζάκια, 3156 έως 3158 για πουλόβερ με κουκούλα και φερμουάρ, 3169 για παντελόνια, 2183 για τοπ στράπλες και 2187 για πορτοφόλια. Ερωτηθείσα επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να εντοπίσει τους συγκεκριμένους κωδικούς που περιλαμβάνονται στους καταλόγους της παρεμβαίνουσας και δεν αντιστοιχούν, όπως ισχυρίζεται, σε εκείνους που μνημονεύονται στο προαναφερθέν τιμολόγιο. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το εν λόγω επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι, στην πραγματικότητα, έωλο και ανίκανο να καταρρίψει την εύλογη υπόθεση ότι οι προσκομισθείσες σελίδες των καταλόγων αποτελούν πράγματι αποσπάσματα του περιεχομένου των καταλόγων των οποίων προσκομίστηκε το εξώφυλλο.

58 Κατά συνέπεια, το δεύτερο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– *Επί του τρίτου επιχειρήματος της προσφεύγουσας*

59 Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία αφορούν σημείο το οποίο διαφέρει από το προγενέστερο σήμα σε τέτοιο βαθμό, ώστε να μεταβάλλει τον διακριτικό του χαρακτήρα. Επιπροσθέτως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τούτο προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί για διακοσμητικούς σκοπούς και όχι ως σήμα.

60 Ως προς το σημείο αυτό επισημαίνεται, αφενός, ότι, μολονότι το άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως, ήτοι πριν από τις τροποποιήσεις που επέφερε ο κανονισμός 2015/2424 (βλ. σκέψη 18 ανωτέρω) [γυν άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001], αναφέρεται μόνο στη χρήση σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντούτοις η διάταξη αυτή πρέπει να εφαρμόζεται, κατ' αναλογία, στη χρήση εθνικού σήματος, καθόσον το άρθρο 42, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι η παράγραφος 2 του ως άνω άρθρου εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, «διότι η χρήση στην [Ένωση] αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα» [απόφαση της 14ης Ιουλίου 2014, Vila Vita Hotel und Touristik κατά ΓΕΕΑ — Viavita (VIAVITA), T-204/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:646, σκέψη 24].

- 61 Αφετέρου, όσον αφορά το περιεχόμενο του άρθρου 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 και του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του ίδιου κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει συνδυασμένης εφαρμογής των διατάξεων αυτών, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως προγενέστερου σήματος, είτε εθνικού είτε της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προς στήριξη ανακοπής κατά αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνει επίσης την απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος υπό μορφή που διαφέρει ως προς ορισμένα στοιχεία τα οποία όμως δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του σήματος αυτού στην καταχωρισμένη του μορφή [βλ. απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2005, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, EU:T:2005:438, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 18ης Ιουλίου 2013, Specsavers International Healthcare κ.λπ., C-252/12, EU:C:2013:497, σκέψη 21].
- 62 Σκοπός του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, είναι να αποφευχθεί η επιβολή μιας αυστηρής αντιστοιχίας μεταξύ της χρησιμοποιούμενης μορφής του σήματος και της μορφής υπό την οποία το σήμα καταχωρίστηκε, και να δίνεται στον δικαιούχο του σήματος αυτού η δυνατότητα, στο πλαίσιο της εμπορικής του εκμεταλλεύσεως, να επιφέρει στο σήμα ορισμένες διαφοροποιήσεις οι οποίες, χωρίς να μεταβάλλουν τον διακριτικό του χαρακτήρα, επιτρέπουν την καλύτερη προσαρμογή του στις απαιτήσεις εμπορίας και διαφημίσεως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών. Σε παρόμοιες καταστάσεις, όταν το σημείο όπως χρησιμοποιείται στο εμπόριο διαφέρει από τη μορφή υπό την οποία καταχωρίστηκε μόνον ως προς αμελητέα στοιχεία, με αποτέλεσμα τα δύο σημεία να μπορούν να θεωρηθούν συνολικώς ισοδύναμα, η προαναφερθείσα διάταξη προβλέπει ότι η απαίτηση χρήσεως του καταχωρισμένου σήματος μπορεί να πληρούται εφόσον προσκομίζονται αποδείξεις για τη χρήση του σημείου που αποτελεί τη χρησιμοποιούμενη στο εμπόριο μορφή [απόφαση της 23ης Φεβρουαρίου 2006, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, EU:T:2006:65, σκέψη 50].
- 63 Επομένως, προς διαπίστωση τυχόν αλλοιώσεως του διακριτικού χαρακτήρα του καταχωρισμένου σήματος απαιτείται να εξετάζεται ο διακριτικός και κυρίαρχος χαρακτήρας των στοιχείων που έχουν προστεθεί, με βάση τις εγγενείς ιδιότητες καθενός από τα στοιχεία αυτά καθώς και τη σχετική θέση των διαφόρων στοιχείων στην απεικόνιση του σήματος [βλ. απόφαση της 10ης Ιουνίου 2010, Atlas Transport κατά ΓΕΕΑ – Hartmann (ATLAS TRANSPORT), T-482/08, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:229, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 64 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί εάν στην προκειμένη περίπτωση οι διαφορές μεταξύ του σημείου υπό την καταχωρισμένη του μορφή και του σημείου υπό τις μορφές του που χρησιμοποιούνται στην αγορά είναι ικανές να μεταβάλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή.
- 65 Συναφώς, υπενθυμίζεται (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω) ότι το προγενέστερο σήμα υπό την καταχωρισμένη του μορφή συνίσταται σε σειρά λεκτικών σημάτων που περιλαμβάνουν το λεκτικό σημείο Brownies. Από το σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως και από τον φάκελο της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO, ο οποίος διαβιβάστηκε στο Γενικό Δικαστήριο, προκύπτει ότι ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα σχετικά με την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος αφορούν τη χρήση του σήματος αυτού υπό την ακόλουθη μορφή, ενίοτε εντός ακανόνιστου ορθογώνιου πλαισίου:

- 66 Όπως ορθώς διαπίστωσε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η λέξη «brownies» είναι σαφώς ευανάγνωστη στη συγκεκριμένη μορφή χρήσεως του προγενέστερου σήματος. Επίσης ορθώς το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε, και πάλι στο σημείο 48, ότι από τη νομολογία

προκύπτει ότι, σε περίπτωση που το σήμα αποτελείται από λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία, τα πρώτα είναι, καταρχήν, εντονότερα από τα δεύτερα, διότι ο μέσος καταναλωτής αναφέρεται ευκολότερα στο επίμαχο προϊόν κατονομάζοντάς το παρά περιγράφοντας το εικονιστικό στοιχείο του σήματος [βλ. απόφαση της 22ας Μαΐου 2008, NewSoft Technology κατά ΓΕΕΑ – Soft (Presto! Bizcard Reader), T-205/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:163, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Ομοίως, δεν μπορεί να επικριθεί το τμήμα προσφυγών επειδή κατέληξε, με το σημείο 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο συμπέρασμα ότι τα εικονιστικά στοιχεία του σήματος που αναπαράγεται στη σκέψη 65 ανωτέρω δεν διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη συνολική εντύπωση του σημείου και δεν έχουν εγγενές σημασιολογικό περιεχόμενο το οποίο να προσδίδει στο σήμα διακριτικό χαρακτήρα ή να προσδιορίζει τα οικεία προϊόντα. Συγκεκριμένα, τα εν λόγω εικονιστικά στοιχεία περιορίζονται στην παρουσίαση της λέξης «brownies» με στυλιζαρισμένη κίτρινη γραμματοσειρά, καθώς και στην παρουσίαση της τελείας πάνω από το γράμμα «i» υπό τη μορφή άνθους, και μάλιστα, ενίοτε, εντός ακανόνιστου ορθογώνιου πλαισίου.

- 67 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, στο σημείο 50 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι οι διαφορές μεταξύ, αφενός, του σήματος που χρησιμοποιείται υπό τη μορφή που υπομνήσθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω και, αφετέρου, του προγενέστερου σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή δεν ήταν σε θέση να μεταβάλουν τον διακριτικό χαρακτήρα του τελευταίου. Βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, η χρήση του σήματος στην πρώτη αυτή μορφή πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως χρήση του προγενέστερου σήματος.
- 68 Στο πλαίσιο αυτό, είναι άνευ σημασίας το γεγονός ότι ορισμένα από τα προϊόντα τα οποία περιλαμβάνονται στους καταλόγους που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα περιέχουν λέξεις οι οποίες απεικονίζονται, από στυλιστικής απόψεως, με τον ίδιο κατά βάση τρόπο που περιγράφηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω. Το γεγονός αυτό ουδόλως μεταβάλλει το γεγονός ότι η λέξη «brownies» παραμένει το διακριτικό στοιχείο του στυλιζαρισμένου σημείου και ότι, κατά συνέπεια, η χρήση του σήματος υπό τη μορφή αυτή θεωρείται ως χρήση του προγενέστερου σήματος στην καταχωρισμένη του μορφή.
- 69 Τέλος, καθόσον η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το προγενέστερο σημείο φαίνεται να χρησιμοποιείται υπό τη στυλιζαρισμένη μορφή που υπομνήσθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω για διακοσμητικούς σκοπούς και όχι ως σήμα, υπενθυμίζεται ότι η ουσιαστική λειτουργία ενός σήματος είναι η εγγύηση της ταυτότητας προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε (βλ. σκέψη 31 ανωτέρω). Δεδομένου ότι τουλάχιστον το λεκτικό στοιχείο «brownie» το οποίο περιλαμβάνεται στο στυλιζαρισμένο σήμα υπό τη μορφή που υπομνήσθηκε στη σκέψη 65 ανωτέρω έχει έναν ελάχιστο διακριτικό χαρακτήρα, διαπιστώνεται ότι το προγενέστερο σήμα, όπως έχει μορφοποιηθεί, είναι, καταρχήν, ικανό να επιτελέσει τη βασική αυτή λειτουργία. Το γεγονός ότι, λόγω της ιδιαίτερης μορφοποίησής του, ένα εικονιστικό σήμα, ενώ διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα, μπορεί παράλληλα να χρησιμοποιείται και για τη διακόσμηση του προϊόντος στο οποίο αποτυπώνεται, δεν επηρεάζει την ικανότητά του να επιτελέσει τη βασική λειτουργία του σήματος. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στον υπό ευρεία έννοια τομέα των ενδυμάτων, όπου δεν είναι ασυνήθιστο να αποτυπώνεται η στυλιζαρισμένη μορφή σήματος επί των οικείων προϊόντων. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν, εν προκειμένω, η αποτύπωση του σήματος, όπως είναι μορφοποιημένη, δύναται επίσης να χρησιμοποιηθεί για τη διακόσμηση των προϊόντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, λαμβανομένου υπόψη του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος αυτού, επιτελεί συγχρόνως τη βασική λειτουργία του σήματος.
- 70 Συνεπώς, το τρίτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του τετάρτου επιχειρήματος της προσφεύγουσας

- 71 Τέταρτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η υπεύθυνη δήλωση ούτε αντικειμενική είναι ούτε τεκμηριώνεται από συγκλίνοντα αποδεικτικά στοιχεία. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι το μόνο τιμολόγιο που προσκομίστηκε προς τεκμηρίωση της υπεύθυνης δηλώσεως απευθύνεται στη The Guide Association Scotland, η οποία είναι μέλος της παρεμβαίνουσας. Επομένως, το τιμολόγιο αυτό αφορά εσωτερική χρήση του προγενέστερου σήματος, και όχι δημόσια χρήση έναντι τρίτων. Εξάλλου, οι κωδικοί προϊόντος οι οποίοι αναγράφονται στο τιμολόγιο αυτό δεν ταυτίζονται, κατά την προσφεύγουσα, με εκείνους που περιλαμβάνονται στους καταλόγους τους οποίους προσκόμισε η παρεμβαίνουσα. Επομένως, δεν είναι δυνατόν, κατ' αυτήν, να διαπιστωθεί αν πρόκειται για τα ίδια προϊόντα.
- 72 Όσον αφορά την υπεύθυνη δήλωση, υπενθυμίζεται ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009 [νυν άρθρο 97, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 2017/1001], οι έγγραφες δηλώσεις οι οποίες γίνονται ενόρκως ή ενώπιον συμβολαιογράφου και έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με υπεύθυνη δήλωση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους στο οποίο συντάσσονται, καταλέγονται μεταξύ των αποδεικτικών μέσων που μπορεί να λάβει υπόψη το EUIPO.
- 73 Εν προκειμένω, η υπεύθυνη δήλωση έγινε υπό τη μορφή «witness statement» (μαρτυρικής καταθέσεως). Επομένως, πρόκειται για το είδος δηλώσεως το οποίο περιγράφεται στον κανόνα 32.4, παράγραφος 1, του Civil Procedure Rules (κώδικα πολιτικής δικονομίας) που ισχύει στην Αγγλία και την Ουαλία, όπου ορίζεται ότι «[η] μαρτυρική κατάθεση είναι υπογεγραμμένη γραπτή δήλωση που περιέχει μαρτυρία την οποία ο υπογράφων θα επιτρεπόταν να υποβάλει και προφορικός».
- 74 Επίσης, πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία κατά την οποία, για την εκτίμηση της αποδεικτικής αξίας ενός εγγράφου, πρέπει να ελέγχεται η αξιοπιστία και η ακρίβεια της περιεχόμενης σε αυτό πληροφορίας. Πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, η προέλευση του εγγράφου, οι περιστάσεις υπό τις οποίες καταρτίστηκε και η ταυτότητα του αποδέκτη του, καθώς και να τίθεται το ερώτημα αν το περιεχόμενο του εγγράφου είναι εκ πρώτης όψεως λογικό και αξιόπιστο (βλ. σκέψη 53 ανωτέρω).
- 75 Στον βαθμό που η προσφεύγουσα επικαλείται τις κατευθυντήριες γραμμές του EUIPO, αφενός, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν πρόκειται για νομικές πράξεις με δεσμευτική ισχύ ως προς την ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης (βλ. απόφαση της 6ης Ιουνίου 2019, Deichmann κατά EUIPO, C-223/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:471, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Αφετέρου, διαπιστώνεται ότι, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η αποδεικτική ισχύς των δηλώσεων στις οποίες προέβησαν τα ίδια τα ενδιαφερόμενα μέρη ή οι υπάλληλοί τους ήταν κατά κανόνα μικρότερη από εκείνη των αποδεικτικών στοιχείων που προέρχονται από ανεξάρτητη πηγή, κάτι που ανταποκρίνεται στο απόσπασμα των κατευθυντήριων γραμμών του EUIPO στο οποίο παραπέμπει η προσφεύγουσα. Επομένως, το συγκεκριμένο επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελές.
- 76 Κατ' ουσίαν, όπως ορθώς υπενθύμισαν το τμήμα προσφυγών στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και η προσφεύγουσα, από τη νομολογία προκύπτει ότι όταν, όπως εν προκειμένω, υφίσταται δήλωση, υπό την έννοια του άρθρου 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009, εκ μέρους ενός εκ των μελών του προσωπικού που είναι επιφορτισμένα με διευθυντικά καθήκοντα του διαδίκου ο οποίος πρέπει να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος, η εν λόγω δήλωση έχει αποδεικτική αξία μόνον εφόσον επιβεβαιώνεται και από άλλα αποδεικτικά στοιχεία (βλ. απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 2014, PROFLEX, T-278/12, EU:T:2014:1045, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 77 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στο σημείο 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η υπεύθυνη δήλωση αφορούσε τον ετήσιο κύκλο εργασιών ο οποίος πραγματοποιήθηκε για τα ενδύματα, τις τσάντες, τις κονκάρδες, τα είδη χαρτοποιίας, τις κούπες και τις κλειδοθήκες που πωλήθηκαν στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου υπό το προγενέστερο σήμα μεταξύ 2009 και 2016. Το τμήμα προσφυγών σημείωσε ότι, κατά την υπεύθυνη δήλωση, οι πωληθείσες ποσότητες ήταν αρκετά σημαντικές. Επιπροσθέτως, από την όλη οικονομία της προσβαλλομένης αποφάσεως καθίσταται σαφές ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία είχε εν συνεχεία εκτιμήσει, ήτοι, πρώτον, τους καταλόγους που υποβλήθηκαν ως παράρτημα 1 στην υπεύθυνη δήλωση (σημείο 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως· βλ. επίσης τις σκέψεις 50 έως 57 ανωτέρω), δεύτερον, τις εκτυπώσεις σελίδων διαφόρων διαδικτυακών τόπων πωλήσεως που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 4 της πρώτης σειράς εγγράφων (σημεία 38 έως 40 της προσβαλλομένης αποφάσεως· βλ. επίσης σκέψεις 40 έως 43 ανωτέρω) και, τρίτον, το τιμολόγιο που υποβλήθηκε ως παράρτημα 2 στην υπεύθυνη δήλωση (σημεία 41 έως 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως), επιβεβαίωναν τα στοιχεία που προκύπτουν από την υπεύθυνη δήλωση.
- 78 Όσον αφορά ειδικώς το τιμολόγιο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτό δεν δύναται να ληφθεί υπόψη, διότι αφορά εσωτερική χρήση του προγενέστερου σήματος και όχι δημόσια χρήση έναντι τρίτων.
- 79 Ως προς το σημείο αυτό, το EUIPO και η παρεμβαίνουσα ορθώς υπενθυμίζουν ότι η παρεμβαίνουσα είχε, με τις από 29 Ιουνίου 2017 παρατηρήσεις της στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών, προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προέκυπτε ότι ο παραλήπτης του επίμαχου τιμολογίου, ήτοι η The Guide Association Scotland (επίσης γνωστή με την επωνυμία Girlguiding Scotland), είναι ανεξάρτητη Σκωτσέζικη φιλανθρωπική οργάνωση [Charity], η οποία έχει το δικό της καταστατικό και το δικό της διοικητικό συμβούλιο [Board of trustees].
- 80 Ορθώς, βεβαίως, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο αποδέκτης του τιμολογίου ανήκει στο γενικό δίκτυο Girlguiding UK, κάτι που εξάλλου δεν αρνούνται ούτε το EUIPO ούτε η παρεμβαίνουσα. Εντούτοις, το επιχείρημα της προσφεύγουσας, ήτοι ότι ο αποδέκτης του επίμαχου τιμολογίου είναι ένωση-μέλος της παρεμβαίνουσας η οποία αποτελεί, με τη σειρά της, ευρύτερη ένωση, και ότι πρόκειται για μία και την αυτή οντότητα, καταρρίπτεται από τα προαναφερθέντα στη σκέψη 79 αποδεικτικά στοιχεία τα οποία υπέβαλε η παρεμβαίνουσα κατά την ενώπιον του EUIPO διαδικασία. Το γεγονός ότι δύο φιλανθρωπικές οργανώσεις, ανεξάρτητες η μία από την άλλη από νομικής απόψεως, συνεργάζονται στο πλαίσιο ενός δικτύου του οποίου αποτελούν μέλη, δεν σημαίνει ότι στην πραγματικότητα πρόκειται για την ίδια και αυτή νομική οντότητα, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα.
- 81 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά το επίμαχο τιμολόγιο, δεδομένου ότι το τιμολόγιο αυτό δεν προέρχεται από την ίδια την παρεμβαίνουσα, αλλά από το εμπορικό της σκέλος, δηλαδή τη διακριτή εταιρία Guide Association Trading Services.
- 82 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι, όταν ο δικαιούχος σήματος επικαλείται πράξεις χρήσεως του σήματος αυτού από τρίτον προς στήριξη της ουσιαστικής του χρήσεως, ισχυρίζεται, εμμέσως, ότι η χρήση αυτή έχει γίνει με τη συγκατάθεσή του, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 (βλ. απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2011, PINE TREE, T-28/09, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:7, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 83 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η χρήση του προγενέστερου σήματος που τεκμηριώνεται από το επίμαχο τιμολόγιο δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι προέρχεται από την επιχείρηση-δικαιούχο του προγενέστερου σήματος ή από δίκτυο διανομής το οποίο κατέχει ή ελέγχει εκείνη.

- 84 Επομένως, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως καθόσον έκρινε, κατ' ουσίαν, στα σημεία 41 και 42 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι το τιμολόγιο αφορούσε δημόσια χρήση του προγενέστερου σήματος έναντι τρίτων και ότι, επομένως, έπρεπε να ληφθεί υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν η παρεμβαίνουσα απέδειξε ότι είχε κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος.
- 85 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι κωδικοί προϊόντος οι οποίοι αναγράφονται στο επίμαχο τιμολόγιο δεν ταυτίζονται με εκείνους που περιλαμβάνονται στους καταλόγους τους οποίους προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, πρέπει να γίνει παραπομπή στις εκτιμήσεις που εκτίθενται στη σκέψη 57 ανωτέρω, από τις οποίες προκύπτει ότι το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο.
- 86 Κατόπιν των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι οι κατάλογοι που υποβλήθηκαν ως παράρτημα 1 της υπεύθυνης δηλώσεως, οι εκτυπώσεις σελίδων διάφορων διαδικτυακών τόπων πώλησεως που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 4 της πρώτης σειράς εγγράφων, και το τιμολόγιο που υποβλήθηκε ως παράρτημα 2 της υπεύθυνης δηλώσεως αποτελούσαν αποδεικτικά στοιχεία επιβεβαιωτικά της υπεύθυνης δηλώσεως και ότι, επομένως, έπρεπε να της αναγνωριστεί αποδεικτική ισχύς.
- 87 Συνεπώς, το τέταρτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί του πέμπτου επιχειρήματος της προσφεύγουσας

- 88 Πέμπτον, κατά την προσφεύγουσα, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα δεν είναι ικανά να αποδείξουν την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο, παρέλκει εν προκειμένω η σφαιρική εκτίμηση των στοιχείων αυτών.
- 89 Λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου που εκτέθηκαν στις σκέψεις 36 έως 87 ανωτέρω όσον αφορά τα τέσσερα πρώτα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, διαπιστώνεται ότι, αντιθέτως προς όσα αυτή υποστηρίζει, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε όντως αποδεικτικά στοιχεία για την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο και ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς τα έλαβε υπόψη στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως στην οποία προέβη. Συνεπώς, το πέμπτο επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.
- 90 Εν πάση περιπτώσει, η σφαιρική εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών στα σημεία 51 και 52 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν ενέχει σφάλμα εκτιμήσεως. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι η υπεύθυνη δήλωση στηριζόταν σε διάφορους καταλόγους, σε ένα τιμολόγιο, σε σελίδες των διαδικτυακών τόπων πώλησεων, σε άρθρα και δημοσιεύματα, και ότι τα εν λόγω στοιχεία αποδείκνυαν ότι η παρεμβαίνουσα είχε κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που μνημονεύονται στη σκέψη 6 ανωτέρω. Όπως ορθώς υπενθυμίζει το EUIPO, τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας τα οποία φέρουν το προγενέστερο σήμα απευθύνονται κατά κύριο λόγο σε εξειδικευμένο κοινό, ήτοι σε κορίτσια ηλικίας επτά έως δέκα ετών, μέλη της ενώσεως Girlguiding UK, ο αριθμός των οποίων ανέρχεται περίπου σε 200 000 σύμφωνα με τα στοιχεία που παρέχει η υπεύθυνη δήλωση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι κύκλοι εργασιών για τους οποίους γίνεται λόγος στην υπεύθυνη δήλωση πρέπει να θεωρηθούν αρκετά σημαντικοί για τον οικείο τομέα. Επίσης, λαμβανομένου υπόψη ότι, καθ' όλη την κρίσιμη περίοδο, οι ως άνω κύκλοι εργασιών είναι κατά βάση σταθεροί, το τμήμα προσφυγών ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, συνολικώς, η παρεμβαίνουσα απέδειξε ότι είχε κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος.

– Συμπέρασμα

- 91 Όπως προκύπτει εκ των ανωτέρω, κανένα από τα επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της προσφυγής προς στήριξη του μοναδικού λόγου ακυρώσεως δεν είναι βάσιμο.

- 92 Καθόσον η προσφεύγουσα υποστήριξε, επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν συνάδει προς την πρακτική ακολουθούν τα τμήματα προσφυγών του EUIPO με τις αποφάσεις τους, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε τέτοιο επιχείρημα με το δικόγραφο της προσφυγής, όπως αναγνώρισε και η ίδια κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 93 Πάντως, υπενθυμίζεται ότι το EUIPO υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και η αρχή της χρηστής διοικήσεως. Λαμβανομένων υπόψη των δύο αυτών αρχών, το EUIPO οφείλει, στο πλαίσιο της εξετάσεως αποδεικτικών στοιχείων για την ουσιαστική χρήση προγενέστερου σήματος να λαμβάνει υπόψη τις αποφάσεις που έχουν ήδη εκδοθεί επί παρόμοιων αιτήσεων και να διερωτάται με ιδιαίτερη προσοχή για το αν πρέπει ή όχι να αποφασίσει κατά τον ίδιο τρόπο. Οι αρχές όμως της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως πρέπει να συμβιβάζονται με την τήρηση της νομιμότητας. Επομένως, το πρόσωπο το οποίο προβάλλει έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως προγενέστερου σήματος προς στήριξη ανακοπής δεν μπορεί να επικαλεστεί προς όφελός του τυχόν παρανομία διαπραχθείσα προς όφελος τρίτου προκειμένου να επιτύχει την έκδοση ίδιας απόφασης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, σκέψεις 73 έως 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 94 Εν προκειμένω, αποδείχθηκε ότι, εν αντιθέσει προς ορισμένα στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του EUIPO στο πλαίσιο άλλων υποθέσεων για να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση προγενέστερου σήματος, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η παρεμβαίνουσα αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι αυτή είχε κάνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος.
- 95 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να επικαλεστεί λυσιτελώς, προς ανατροπή του συμπεράσματος αυτού, προγενέστερες αποφάσεις του EUIPO και, επομένως, παρέλκει η εξέταση του παραδεκτού του εν λόγω επιχειρήματος το οποίο προβλήθηκε για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.
- 96 Κατά συνέπεια, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα, τα αιτήματά της, τόσο περί ακυρώσεως όσο και περί μεταρρυθμίσεως, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 97 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Grupo Textil Brownie, SL στα δικαστικά έξοδα.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Ρόλτορακ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιανουαρίου 2020.

(υπογραφές)